

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41217

гр. София, 09.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

като разглежда дело номер **7726** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228, вр. чл. 176а АПК, във вр. с чл. 63д ЗАНН:

Образувано е по касационна жалба от Агенция пътна инфраструктура, представляван от председателя на управителния съвет, чрез пълномощника юрк. Г., срещу Решение № 5427/16.12.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 8948/2024 г. на СРС, 147-ми състав, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от Агенция пътна инфраструктура /АПИ/, с който на ответника по касация „Атмикс бетон“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушения на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Предмет на разглеждане е и частна жалба от „Атмикс бетон“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] срещу определение № 2499/07.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 8948/2024 г., с което е оставена без уважение молбата на дружеството за изменение на решението в частта за разноските.

С решение № 33883/16.10.2025 г., постановено по настоящето дело, съдът е оставил в сила Решение № 5427/16.12.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 8948/2024 г. на СРС, 147-ми състав, както и определение № 2499/07.06.2025 г. по същото дело. С решението, касаторът АПИ е осъден да заплати на ответника сумата от 200 лв. направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

С молба от 14.11.2025 г. ответникът по касация е поискал от съда да измени решението си в частта за разноските, като претендира разноси в размер на 650 лв. по касационната жалба и разноси в същия размер от 650 лв. по частната жалба. Счита, че намаляването на претендирания размер на разноските ощетява интересите на дружеството, който дължи заплащане на уговорения в договора размер на възнаграждението.

С разпореждане от 25.11.2025г. съдът е съобщил на касатора за исканото изменение на решението, като е дал едноседмичен срок за становище.

В предоставения срок, касаторът е взел становище по искането като е оспорил същото. Посочва, че делото н есе отличава с фактическа и правна сложност, поради което намаленият размер на

възнаграждението е справедлив. По отношение на разноските по частната жалба посочва, че същата е оставена без уважение, поради което по нея разноски не се дължат. Моли за отхвърляне на искането.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с молба по реда на чл. 176а АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 176а от АПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението/определението, в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба. Законодателят е предвидил в случаите, когато съдът не се е произнесъл по направеното искане за разноските, или пък произнасянето не удовлетворява страните, възможност заинтересована страна да направи искане за изменение или допълване на акта като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а при необжалваемо решение в едномесечен срок от постановяването му.

Молбата за изменение на решение № 33883/16.10.2025 г., постановено по настоящето дело е подадена от активно легитимирано лице, ответник по касация по делото и в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК – решението е окончателно.

При произнасянето по молбата за изменение на решението, съдът съобрази, че искането е своевременно направено в откритото съдебно заседание, като е представен списък на разноските, в който е посочен претендирания размер на адвокатското възнаграждение – 650 лв., за заплащането на който са представени доказателства за плащане. Т.е., искането е допустимо, но неоснователно.

В конкретния случай, се иска изменение на решение № 33883/16.10.2025 г., постановено по настоящето дело, в частта за разноските. С цитираното решение, съдът е отхвърлил подадената от АПИ касационна жалба, като е оставил в сила решението на СРС, както и е отхвърлил подадената от „Атмикс бетон“ ЕООД частна жалба и е оставил в сила определението на СРС по отношение на разноските. Като последица от отхвърлянето на касационната жалба е осъдил АПИ да заплати на „Атмикс бетон“ ЕООД, сумата от 200 лева, представляваща разноски в производството за адвокатско възнаграждение. Срещу претендираната сума от 650 лв. ответникът по касация е възразил. Това е дало основание на състава да разгледа размера на възнаграждението.

В решението, чието изменение се иска, съдът е мотивирал причините, поради които намалява размера на адвокатското възнаграждение. Тези мотиви се поддържат и към настоящия момент. Размерът на минималното възнаграждение, определено по реда на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, чл. 18, ал.2, която разписва, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, е в размер на 550 лв. Съдът е мотивирал, че естеството и характерът на оспорения в първоинстанционното производство ЕФ предопределя липсата на фактическа и правна сложност на делото. Също така, е натрупаната обилна съдебна практика по поставения въпрос, предмет на делото, в това число и на настоящия съдебен състав, делото не е нито с правна, нито с фактическа сложност, за да мотивира по-висок размер на възнаграждение. Предметите на решените дела са идентични, произнасянето на съдените състави също, поради което не е справедливо да се възлагат разноски в претендирания размер. Освен това, изготвянето на отговори на касационни жалби и писмени защиты в голям обем, но еднакви по съдържание, не могат да мотивират присъждане на претендирания размер на адвокатското

възнаграждение. Поради това, с оглед дадената с решение по дело С-438/22 на СЕС възможност, съдът е определил адвокатското възнаграждение в размер под минималния такъв, определен с Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Следва да се посочи, че съдът не е намалил претендирания размер на възнаграждението от 1300 лв., на 200 лв., а от 650 лв. на 200 лв., тъй като едната част от претендираното възнаграждение е за частна жалба, който е оставена без уважение, поради което по нея разноски не се дължат.

Предвид изложеното, молбата за изменение на решение № 33883/16.10.2025 г., постановено по настоящето дело, в частта за разноските е неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от „Атмикс бетон“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Л. за изменение на решение № 33883/16.10.2025 г., постановено по адм.д. № 7726/2025 г. по описа на АССГ в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.